

ACC. N:R M. 15979: 1-5.

Landskap: Skåne Upptecknare: Nils Ekstrand, Malmö
Härad: Torna Berättare: " " "
Socken: Levrolöv Berättarens yrke: f. d. poliskonstapel
Uppteckningsår: 1963 Född år 1882 i Kumbatofka, Levrolövs sn.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Skogsskötsel (enskilda skogar) s. 1-5.

LUF 122

5/7-63

Skriv endast på denna sida.

Det är med beklagande som jag konstaterat, att jag endast i ringa mån kan lämna upplysning om vad som efterfrågas i detta ärende, enär någon skogsskötsel i egentlig mening ej existerade där på orten under den tid jag hade min vistelse därstädes.

SKOGSODLING.

Enligt vad traditionen haft att berätta så hade vid enskiftet inom församlingen i början av 1800-talet om ej alla så de flesta gårdar tilldelats såväl skogs- som ängslotter och torvskiften samt lertag belägna på ett större eller mindre avstånd från vederbörandes markområden, beroende på gårdens läge inom församlingen. Storleken av dessa skiftesområden hade utmätts i förhållandet till gårdens markareal i övrigt. De furuskogar vilka omfattade de olika skiftena voro belägna den ena i Stora rödde och den andra i Östra Hemmestorp, ängslotterna längs Klingvallsån och torvskiftena i en mosse benämnd Breamosse. Detta förhållande har sedan bibehållets oförändrat. När dessa skogar bestående av enbart fur blivit planterade, vem som taget initiativet härtill eller de omständigheter i övrigt som varit förknippade härmed, känner jag ej till. Jag har aldrig hört något omtalas rörande den saken. Jag känner ej heller till något fall där nyplantering företagit efter huggningen. Man nöjde sig i allmänhet med den återväxt som uppstod genom självsådd. Någon tradition angående den första skogsodlingen i trakten, har

jag ej hört omtalas.

I vad det gäller nyplantering av skog, så kan jag här omnämna, att det finns två skogar inom församlingen som planterats på kalmark under min tid. Den ena på ett markområde som på sin tid tillhört en gård, Everlov n:r 14. Gården, vilken ägdes av Bellinge gods, brann ner någon gång i början av 1880-talet. I stället för att bygga upp gården på nytt ordnade godsförvaltningen med plantering av fur och en mindre del gran på så gott som hela markområdet. Här hade planteringen tillgått så, att man med en plog fårat upp hela området med ett visst avstånd mellan varje fåra. I dessa fåror hade man sedan sätt ut fröet. Jag var för liten för att kunna ha minne av när sådden inträffade, varför jag inte kan beskriva tillvägagångssättet vid planterandet, däremot kan jag komma ihåg när planterna började sticka upp ur jorden tre år efter sådden. Vid tiden för cekelskiftet sålde godsförvaltningen skogen till en granne, Hans Nilsson å n:r 13, vars son Knut Nilsson numera är ägare till skogen.
gen ifråga.

Det andra skogsområdet som planterats på kalmark och som här åsyftas är beläget väster om Kulturens Östarp på ett markområde tillhörande Östra Hemmestorps boställe och äges av svenska staten. Denna skog blev planterad år 1901 eller 1902, jag kan ej med säkerhet erinra mig vilket. Arbetet med planteringen här utfördes av

ihuvudsak ungdomar mestadels av flickor i 14 à 15 årsåldern under ledning av en av skogsvårdsstyrelsen tillsatt skogsman. Under arbetets gång förde personalen med sig mindre trälådor i vilka plantorna jordats. Utplanteringen av plantorna utfördes med tillhjälp av en mindre spade av leksakstyp. Personligen kom jag ej i tillfälle till att få se hur arbetet utfördes. Vad jag här berättat därom är vad jag har minne av ~~är~~ vad en nymera avliden syster till mig, som deltog i arbetet, omtalat i detta sammanhang.

AVVERKNINGSVANOR.

När man börjat anlita sakkunnig hjälp med utstämpling av de träd som skulle avverkas, vet jag ej. Det hade i vart fall ej börjat tillämpas, då jag lämnade orten.

Uthuggningen inskränkte sig till husbehovshuggning för eget behov av ved och timmer. Någon avhuggning för försäljning i någon nämnvärd omfattning av vare sig ved eller virke förekom ej med undantag för en och annan skogaägare som lät sina daglönare hugga sitt behov av ved i respektive skogar. Betalningen härför uttogs sedan i form av arbete på gården under årets lopp. På så sätt skaffade t.ex. min fader vårt behov av bränsle i form av ved och torv från en skog i Östra Hemmestorp och en torvmosse i Kumlatof-
ta som båda ägdes av nämndemannen Jöns Nilsson. I detta fall såg Nilsson själv ut de träd som skulle fällas och stämplade ut desamma.

ma genom att med en yxa hugga ut ett märke i trädets stam. Sedan fick min fader själv utföra huggningsarbetet. Träden skulle rothuggas d.v.s. även trädrötterna skulle huggas upp i sin helhet.

Avverkningen får man väl säga skedde i form av gallring, enär man stämplade ut träden med vissa avstånd från varandra. Kalhuggning av vissa områden, har jag mig ej bekant att det förekommit. Huruvida någon förändring härutinnan inträffat under tidernas lopp, kan jag ej svara på. Ej heller har jag mig bekant huruvida någon förändring ifråga om avverkningen till husbehov inträffat eller om man senare börjat avverka massaved till försäljning. För arbetet med huggningen begagnade man sig dels av såg och dels av yxa samt då det var fråga om rothuggning av hacka och spade. Arbetet utfördes helt och hållet med manuell arbetskraft utan några som helst tekniska hjälpmedel.

SKOGSBETE.

Furuskogarna voro i allmänhet så tätvuxna att någon undervegetation i så måtto, att den kunde lämpa sig som djurbete var otänkbart, men det fanns ett par lövskogar, den ena i Kumlatofta och den andra i Östapp, vilka gränsade intill respektive gårdars markområden, där skogsbete kunde förekomma och som man även benyttade sig utav. Huruvida samma förhållande fortfarande är rådande, vet jag ej.

ACC. N:R M. 15979:5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ORGANISATIONER.

Vad som här efterfrågas, saknar jag fullständigt kännedom om om för att kunna lämna tillfredsställande svar härpå.

Malmö i juli 1963.

Högaktningsfullt.

